

i Rigsdagen har hørt noget lignende; det var, da det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) opvartede os med 500 Vognladninger Mursten fra Asaa. Protokollen angaaende det paagældende Areal siger: „Kommissionen fastsatte derefter Erstatningen, efter at Forholdene var besigtigede i Marken, og man havde givet saavel Rekvirenten som Ejeren og Brugerne Lejlighed til at udtale sig. Ejeren af Ejendommen, Troels Jensen Bjerre, erholder for Ejendommen, der overtages den 17. d. M., i alt 35,000 Kr. Køberne er bekendte med, at der paa Ejendommen forefindes en Servitut vedrørende Mergelgravning, at Ejeren af Matr. Nr. 35 y har Ret med Hensyn til en Engvandingskanal, samt at den Ejeren hidtil tilhørende Ret til Fiskeri paa Matr. Nr. 35 y er bortfaldet“. Hele Ejendommen med Besætning med Undtagelse af 3—4 Kalve, 1 Faar og 2 Lam samt de Høns, der maatte overstige 21, er købt for 35,000 Kr.; men det ærede Medlem siger, at man har givet 40—50,000 Kr. for Kullene, der ligger i Jorden.

Jeg forstaaer virkelig ikke, hvorledes det ærede Medlem (N. C. Jensen) kan staa og fremsætte saadanne Urigtigheder; han kunde jo vide Besked, naar han havde villet det. Men det maa jo have en Grund, at det ærede Medlem vil fremsætte en saadan Urigtighed. Der skal arbejdes henimod at svække de Kommissioner, som har med den Slags Ting at gøre, nedsætte dem i det offentlige Omdømme, som om det var Mennesker, der enten ikke havde god Villie eller ikke havde Forstand til at bedømme de Sager, de er blevet sat til. Denne Kommission bestaar af 1 Medlem, valgt af Regeringen, 2 Medlemmer, valgte af Rigsdagen, og 2, valgte af det paagældende Amtsråd. Jeg skulde antage, at Regering, Rigsdag og Amtsråd vælger Mænd til et saadant Arbejde, som de tør anse for at have baade god Villie til at gøre Ret og Skel, saa vidt det overhovedet er muligt, og endvidere Evne og Kendskab til de Sager, de faar med at gøre. Naar nu det ærede Medlem og det ærede Medlem fra Herning og i nogen Grad det ærede Medlem fra Skern tager denne Sag op paa den Maade, som sket er, kan de kun have til Hensigt dette ene, at ville svække Kommissionen i det offentlige Omdømme. Og dertil bruger det ærede Medlem fra Give saadanne Tal, som jeg her har nævnt, endskønt han kunde have vidst Besked. Nu siger de Herrer, at der maa være noget galt, naar disse Mænd i det ene Tilfælde gav en stor Erstatning for Kullene i Jorden og i det andet Tilfælde ingen. Her

maa jeg imidlertid gøre opmærksom paa, at de af Ringkøbing Amtsråd valgte delegerede udtalte ved FASTERHOLT, at de ansaa Erstatningen paa 35,000 Kr. for at være for lille og ønskede, at Manden skulde have haft 5,000 Kr. mere. De samme Mænd var Dagen i Forvejen med til at taksere ovre ved Troldhede, men dér fandt de, at det, der skete, var rigtigt. De Herrer derovre staaer altsaa i diametralt Modsætningsforhold til de Herrer, der angriber Kommissionen her. De Herrer derovremente, der blev betalt for lidt ved FASTERHOLT, der var for ringe Forskel, de Herrer Amtsrådsmedlemmer mener, at det er 5,000 Kr. for lidt ved FASTERHOLT i Forhold til Erstatningen det andet Sted. De Herrer, som angriber her, hævder derimod, at det er galt, at der er saa stor en Forskel. Jeg tør da gaa ud fra, at Flertallet af Kommissionen har truffet det rette, naar den har holdt sig midt imellem.

Naar Forholdene ved Troldhede, som det ærede Medlem fra Herning (Westerf gaard) har sagt i Brændselsnævnet, er en saadan Karakter, at Lejet overhovedet ikke egner sig til at overtages, tør jeg antage — lad mig indskyde den Bemærkning —, at naar Brændselsnævnet trods det ærede Medlems Motivering dog har besluttet sig til at tage dette Leje ind, er det ud fra den Betragtning, at der kan indtræde en saadan Nødstilstand, at det er nødvendigt at have dette Leje, hvis Beholdning jo er ret stor. Selv om det skal koste meget Arbejde at afvande det og faa Kullene frem, kan det blive nødvendigt. For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Brændselsnævnets Forhold, de vedrører heller ikke i nogen videre Grad dette. Derimod vil jeg sige til det ærede Medlem fra Herning, at naar han nævnede et tredie Ekspropriations-tilfælde, med hvilket han heller ikke er tilfreds, er jo Forholdet det, hvor det drejer sig om at ekspropriere her i Landet, hvad enten det nu gælder Brunkulslejer eller Arealer til Jernbaner eller Havneanlæg, at der ikke er noget i Vejen for paa et givet Tidspunkt at gaa hen til de paagældende Lodsejere og faa at vide af dem, at de har faaet for lidt for det, de skal af med. Det er saa givet, at det behøver det ærede Medlem ikke at fortælle os. Men det ærede Medlem synes at være blevet vred paa denne Kommission, og det beklager jeg i høj Grad, saa meget mere, som et lille Intermezzo, der forefaldt, da den Forretning, det ærede Medlem omtaler, blev udført, ikke skyldtes Kommissionen, men det ærede Medlem.